

Korte studies in Mattheüs (47)

De Nazireeër (5)

'Want zie, u zult zwanger worden en een zoon baren.'

Als je deze woorden leest, zullen waarschijnlijk je eerste gedachten naar de geboorte van de Heere Jezus gaan.

'Jozef, Zoon van David! Wees niet bevreesd Maria, uw vrouw, tot u te nemen; want hetgeen in haar ontvangen is, dat is uit de Heilige Geest. En zij zal een Zoon baren, en u zult Zijn naam heten Jezus; want Hij zal Zijn volk zalig maken van hun zonden.' (Mat. 1:20, 21).

'Ziet, de maagd zal zwanger worden en een Zoon baren en u zult Zijn naam heten Immanuël, hetgeen, vertaald, betekent God met ons.' (Mat. 1:23; zie Jes. 7:14).

'En zie, u zult bevrucht worden en een Zoon baren, en zult Zijn naam heten, Jezus.' (Luk. 1:31).

De overeenkomst is inderdaad treffend, maar je ziet dat er ook een klein verschil is vergeleken met de teksten uit Mattheüs en Lukas. Je vraagt je misschien ook af waarom ik zoon in de tekst bovenaan de bladzijde met een kleine letter hebt geschreven, terwijl er in de drie volgende teksten steeds Zoon staat.

De reden daarvan is dat de tekst bovenaan deze bladzijde niet in de eerste plaats over de Heere Jezus gaat, maar over iemand uit de profeten, namelijk Simson. Hij is degene wiens geboorte hier wordt aangekondigd. Ik haalde de tekst uit Richteren 13:5.¹

Dit is natuurlijk een opmerkelijke overeenkomst, temeer daar verder de enige twee teksten in de gehele Bijbel die hierbij in de buurt komen de geboorte van Izak aankondigen (Gen. 16:11; 17:19).

De vader van Simson heette Manoach en hij kwam uit het geslacht van Dan. De naam van zijn vrouw wordt niet genoemd, maar wat we van haar weten is, dat zij net als Sara, de vrouw van Abram, de moeder van Izak, onvruchtbaar was. Het echtpaar had geen kinderen.

Op een gegeven moment verscheen een Engel des HEEREN aan de vrouw van Manoach en kondigde haar de geboorte van een zoon aan.

'En een Engel des HEEREN verscheen aan deze vrouw, en hij zei tegen haar: Zie nu, u bent onvruchtbaar, en hebt niet gebaard; maar u zult zwanger worden en een zoon baren. Zo wacht u toch nu, en drink geen wijn noch sterke drank, en eet niets onreins. Want zie, gij zult zwanger worden, en een zoon baren, op wiens hoofd geen scheermes zal komen; want dat knechtje zal een nazireeër Gods zijn, van moeders buik af; en Hij zal beginnen Israël te verlossen uit de hand van de Filistijnen.' (Ric. 13:3-5).

---

¹ Als je even vergeten bent waarom ik het boek Richteren tot de profeten reken, lees studie 44 in deze serie dan nog een keer door.

Er is in deze tekst nog een opmerkelijke overeenkomst met de geboorte van Christus. De naam Jezus werd aan de Messias gegeven, omdat Hij Zijn volk zalig maken zou van hun zonden.' 'Zalig maken' is hetzelfde Griekse woordje als in de Griekse vertaling van 'verlossen' in Richteren 13:5, namelijk *soidzoo*. Het Hebreeuwse woordje daar is *jasja* en ik denk niet dat ik je uit hoeft te leggen dat dit de stam is van *Jesjua*, het Hebreeuws voor Jezus.

De moeder van Simson mocht geen wijn drinken, omdat haar zoon een nazireeër zou zijn vanaf de baarmoeder af. Dus terwijl hij nog niet eens geboren was en al gevoed en beademd werd door middel van het bloed van zijn moeder was hij al een nazireeër. Zijn moeder mocht geen wijn drinken, omdat het ongeboren kind dan al indirect ook wijn dronk; en dat mocht een nazireeër niet.

Bij het nazireeërschap hoorde een belofte. In het geval van Simson maakte hij die belofte niet zelf – hij was immers nog niet eens geboren – en ook zijn vader en moeder niet. De belofte kwam van de Engel des Heeren.

'Hij zal beginnen Israël te verlossen uit de hand van de Filistijnen.' (Ric. 13:5).

Voor die belofte was kracht nodig. Met die belofte kreeg Simson dan ook een uitzonderlijke kracht, waarmee hij voor zijn tegenstanders praktisch onoverwinnelijk was. Die kracht speelt een voortdurende rol in de geschiedenis van Simson. Wat we verder ook van het leven van Simson mogen denken, hij hield zichzelf voortdurend aan de wetten van de nazireeër. Tot op het eind.

Tegen het eind van zijn leven verraadt hij zijn geheim aan Delila, een Filistijnse vrouw. Hij zegt haar dat de kracht in zijn haren zit en dat zodra zijn haren worden afgeschoren, zijn kracht van hem zal wijken (Ric. 16:17). Simson had zijn geheim aan haar geopenbaard. Deze verraderlijke vrouw, die haar 'geliefde' voor geld verkocht in de handen van haar landgenoten (vs. 18) zorgde ervoor, dat zijn haren werden afgeschoren. Hiermee kwam er een eind aan zijn macht over de Filistijnen. Het zat hem natuurlijk niet zozeer in zijn haren, als wel dat hiermee zijn nazireeërgelofte teniet werd gedaan.

Nog eenmaal kreeg Simson zijn kracht terug, toen zijn haren na enige tijd weer begonnen aan te groeien (Ric. 16:22).

'Toen riep Simson tot de HEERE en zei: Heere, HEERE! Gedenk toch aan mij, en sterk mij toch alleen ditmaal, o God, dat ik mij met een wraak voor mijn twee ogen aan de Filistijnen kan wreken. En Simson vatte de twee middelste pilaren waarop het huis was gevestigd en waarop het steunde, de ene met zijn rechterhand en de andere met zijn linkerhand. En Simson zei: mijn ziel mag sterven met de Filistijnen en hij boog zich met kracht en het huis viel op de vorsten en op al het volk dat daarin was. En de doden die hij in zijn sterven gedood heeft, waren meer, dan die hij in zijn leven gedood had.' (Ric. 16:28-30)